

Γνώρισα τον Αλέξη Σοφιανόπουλο, αρχές της δεκαετίας του '70. Στους αγώνες. Έβλεπα και τη δουλειά του, που ήταν διαφορετική. Χωρίς καμιά αμφιβολία, κόμιζε έναν αέρα φωτογραφικής ανανέωσης στο Ελληνικό αγωνιστικό γίγνεσθαι. Χρησιμοποιούσε ευρυγώνιους, σούπερ τελέ, αλλά και μηχανές 6X7. Έκανε ξεχωριστά πορτραίτα, δούλευε πάνω σε άλλα κάδρα.

Ήταν άνθρωπος της εποχής του. Για την ακρίβεια μπροστά, αρκετά μπροστά από την εποχή του. Μα ταυτόχρονα, εκείνη την εποχή, η Ελλάδα βρισκόταν πίσω από την εποχή της. Έτσι το κενό ήταν μεγάλο. Όπως και νάχει, ο Αλέξης δεν ξεχώριζε μόνον από τον τρόπο που φωτογράφιζε, ξεχώριζε και ως άνθρωπος. Από τον τρόπο που ντυνόταν, που συμπεριφερόταν. Ευγενής, εγκάρδιος και συμπαθής. Τα γράφω όλα αυτά διότι πρόσφατα ο [Τάσος](#) μου είπε ότι συναντήθηκαν τυχαία με τον Αλέξη, μίλησαν, θυμήθηκαν και συγκινήθηκαν.

...Μάιος 1977 Διονυσίου Αρεοπαγίτου ...
...Μάιος 2011

Κι έτσι θυμήθηκα κι εγώ με τη σειρά μου, όταν πριν σαράντα χρόνια βρεθήκαμε υπό κοινή επαγγελματική σκέπη, τις λίγες δουλειές που κάμαμε μαζί και εκείνο το 24ο Δ.Ρ.Α. όταν συνταξιδέψαμε την τελευταία μέρα του Μαΐου του '77 μέχρι την Καλαμπάκα. Σε μια άλλη Ελλάδα. Για ένα διαφορετικό αγώνα, που ο χρόνος τον έχει τυλίξει με μια λαμπερή νοσταλγία. Αλλά και σε μια διαφορετική πρακτική, όπου η φωτογραφία ήταν περισσότερο καλλιτέχνημα και λιγότερο χειρισμός υπολογιστών.

Μερικές εικόνες και λίγα λόγια από τότε, θα θυμίσουν σε μερικούς ή θα γνωρίσουν σε άλλους, πρόσωπα, γεγονότα και συμβάντα.

Κυριακή 3 Οκτωβρίου 1971. Ρόδος. Πριν λίγα λεπτά έχει λάβει χώρα το αγωνιστικό ατύχημα, το οποίο, τρείς μέρες αργότερα, θα στοιχίσει τη ζωή στον πολυτραυματία Γιάννη «Μαύρο» Μείμαριδη. Ο Αλέξης παρών, στέκεται μπροστά στην μοιραία GTAm. Ο Γιάννης έχει διακομισθεί ήδη στο νοσοκομείο, ο αγώνας θα συνεχιστεί και όταν πέσει η καρώ σημαία, θα σημάνει και το τέλος των street circuits στην Ελλάδα.

Κυριακή 11 Φεβρουαρίου του '73. Κλειστός καιρός, λίγο φως. Ο γενάρχης της φωτογραφίας των Ελληνικών αγώνων, Φώτης Φλώρος, κάνει την εικόνα με τρόπο κλασσικό, στο ίδιο ύψος με το θέμα του. Στο πλάνο του, μόλις διακρίνεται κάτω και το κεφάλι του Αλέξη, που έχει σκύψει χαμηλά με κάποιον fisheye.

Στο κάδρο εικονίζονται από αριστερά οι: Παύλος Μαδεντζής, Τάσος «Σιρόκο» Λιβιεράτος, Γιώργος Μοσχούς, Τζιοβάνι Ραγκούζα, Κώστας «Λίφτ» Καλύμνιος, Τζώνυς Πεσμαζόγλου, Μάκης Σαλιάρης, και Τάσος «Ιαβέρης» Μαρκουίζος.

Εκείνη τη στιγμή, οι δέκα αθλητές του Ολυμπιακού κινήθηκαν

από το δρόμο, αλλά οι άνθρωποι που ήταν εκεί, τους καλούσε από δεξιά

να αλλάξει. Αλέξης Σοφιανόπουλος, ένας βραχμάσιος απόγευμα.

Το 1970, ο Αλέξης Σοφιανόπουλος, ένας βραχμάσιος απόγευμα.

